

broj 6.
travanj 2026.

JEŽEVA BODLJA

Digitalni časopis za djecu i roditelje
odgojno obrazovne skupine Ježići

TEMA BROJA:

NOVI ŠAPAT U STARIM HODNICIMA

U ovom broju Ježići izdvajaju....

POVIJESNA ODLUKA MINISTARSTVA

STRUČNA TEMA - OBRADA UČITELJA RAZREDNE NASTAVE

PRVA OSNOVNA ŠKOLA - KNJIŽNICA

NOVA PRIČA IZ PERA TETE KATARINE

SRETAN USKRS!

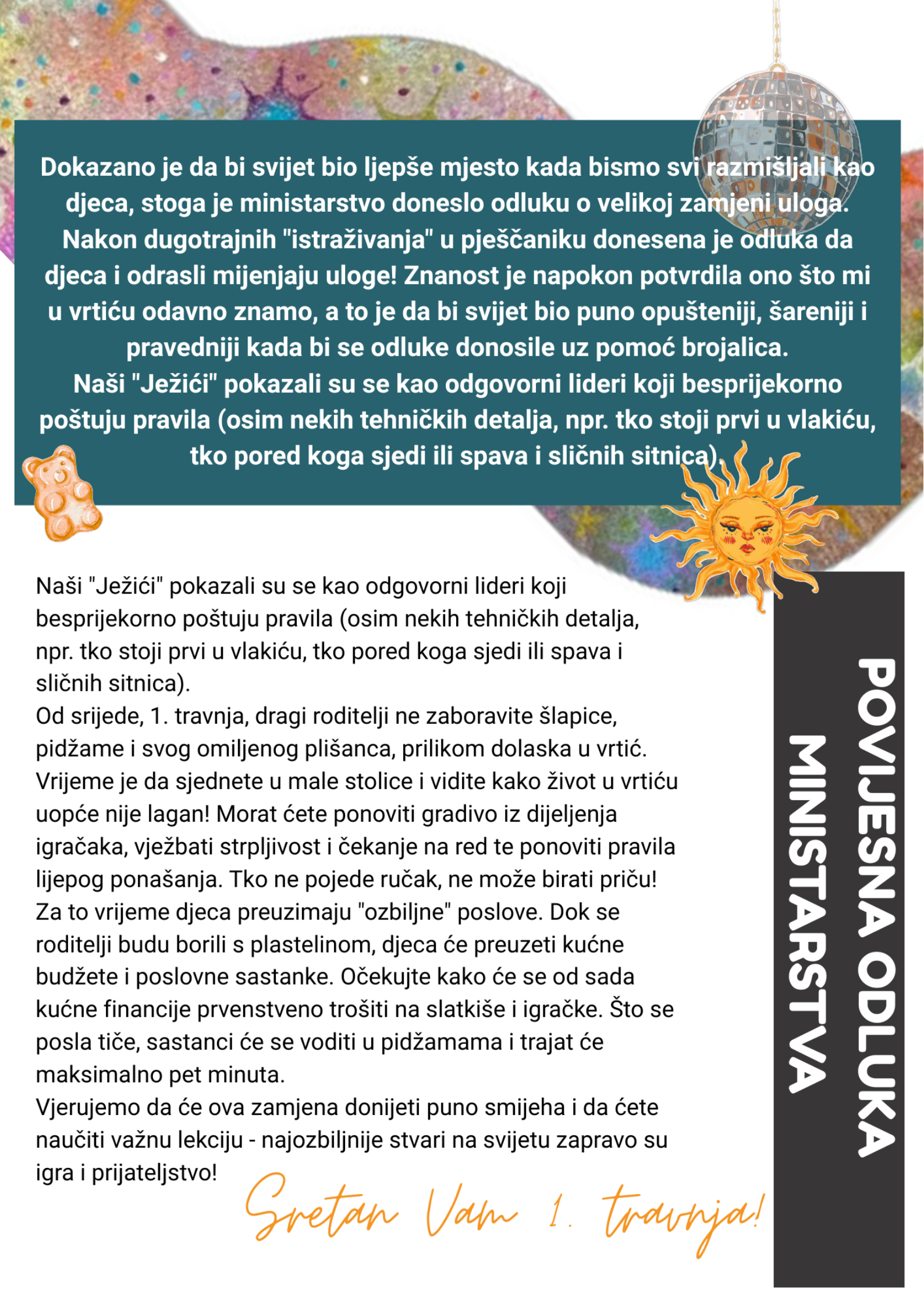
IZREKE, UZREČICE, POSLOVICE

DAN PLANETA ZEMLJE

CRTEŽ MJESECA

LITERATURA ZA RODITELJE

Dokazano je da bi svijet bio ljepše mjesto kada bismo svi razmišljali kao djeca, stoga je ministarstvo doneslo odluku o velikoj zamjeni uloga. Nakon dugotrajnih "istraživanja" u pješčaniku donesena je odluka da djeca i odrasli mijenjaju uloge! Znanost je napokon potvrdila ono što mi u vrtiću odavno znamo, a to je da bi svijet bio puno opušteniji, šareniji i pravedniji kada bi se odluke donosile uz pomoć brojlica.

Naši "Ježići" pokazali su se kao odgovorni lideri koji besprijeckorno poštuju pravila (osim nekih tehničkih detalja, npr. tko stoji prvi u vlakiću, tko pored koga sjedi ili spava i sličnih sitnica).

Naši "Ježići" pokazali su se kao odgovorni lideri koji besprijeckorno poštuju pravila (osim nekih tehničkih detalja, npr. tko stoji prvi u vlakiću, tko pored koga sjedi ili spava i sličnih sitnica).

Od srijede, 1. travnja, dragi roditelji ne zaboravite šlapice, pidžame i svog omiljenog plišanca, prilikom dolaska u vrtić. Vrijeme je da sjednete u male stolice i vidite kako život u vrtiću uopće nije lagan! Morat ćete ponoviti gradivo iz dijeljenja igračaka, vježbati strpljivost i čekanje na red te ponoviti pravila lijepog ponašanja. Tko ne pojede ručak, ne može birati priču! Za to vrijeme djeca preuzimaju "ozbiljne" poslove. Dok se roditelji budu borili s plastelinom, djeca će preuzeti kućne budžete i poslovne sastanke. Očekujte kako će se od sada kućne financije prvenstveno trošiti na slatkiše i igračke. Što se posla tiče, sastanci će se voditi u pidžamama i trajat će maksimalno pet minuta.

Vjerujemo da će ova zamjena donijeti puno smijeha i da ćete naučiti važnu lekciju - najozbiljnije stvari na svijetu zapravo su igra i prijateljstvo!

Sretan Vam 1. travnja!

**POVIJESNA ODLUKA
MINISTARSTVA**

Uloga obitelji u razvoju govora kod djece predškolske dobi

Razvoj jezika u ranom djetinjstvu temelj je cjelokupnog kognitivnog, socijalnog i emocionalnog razvoja djeteta. Rane jezične kompetencije snažno su povezane s kasnijim školskim uspjehom, sposobnošću komunikacije te razvojem mišljenja. Obitelj, kao primarna i najutjecajnija sredina u prvim godinama života, ima ključnu ulogu u poticanju jezičnog razvoja.

Jezik je osnovno sredstvo komunikacije, ali i alat pomoću kojeg mislimo i učimo. Razvoj jezika započinje već u najranijim fazama života, a njegova najintenzivnija faza odvija se prije polaska u školu. U tom razdoblju dijete usvaja temeljne jezične strukture kroz interakciju s okolinom, prvenstveno s članovima obitelji. Kvaliteta i kvantiteta jezičnih poticaja u tom razdoblju presudni su za optimalan razvoj.

Razvoj jezika odvija se kroz nekoliko faza:

- **Predjezična faza** (0–12 mjeseci): uključuje gukanje, brbljanje i prepoznavanje glasova.
- **Rana jezična faza** (1–2 godine): pojavljuju se prve riječi i jednostavne rečenice.
- **Razvoj rečenice** (2–3 godine): dijete počinje povezivati riječi u smislene cjeline.
- **Proširivanje vokabulara i gramatike** (3–6 godina): nagli razvoj rječnika i složenijih jezičnih struktura. U ovom razdoblju dječji mozak iznimno je osjetljiv na vanjske podražaje, osobito jezične.

Obitelj je prvo i najvažnije okruženje u kojem dijete usvaja jezik. Roditelji i skrbnici služe kao primarni jezični modeli. Način na koji govore, bogatstvo rječnika koje koriste i učestalost komunikacije izravno utječu na razvoj djetetovih jezičnih sposobnosti. Djeca koja su izložena bogatom i raznolikom govoru imaju veći vokabular i bolje razvijene komunikacijske vještine. Aktivna komunikacija, poput postavljanja pitanja, poticanja djeteta na izražavanje i proširivanja njegovih izjava, posebno je važna.

Sigurno i podržavajuće obiteljsko okruženje potiče dijete na slobodno izražavanje. Kada dijete osjeća da je prihvaćeno i shvaćeno, veća je vjerojatnost da će aktivno sudjelovati u komunikaciji. Emocionalna povezanost s roditeljima također povećava motivaciju za učenje jezika.

Zajedničko čitanje knjiga jedan je od najučinkovitijih načina poticanja jezičnog razvoja. Kroz čitanje dijete upoznaje nove riječi, razvija razumijevanje narativne strukture i potiče maštu. Pripovijedanje priča i razgovor o pročitanoj dodatno obogaćuju jezično iskustvo. Igra je prirodan kontekst za razvoj jezika. Kroz simboličku igru djeca razvijaju sposobnost izražavanja, pregovaranja i razumijevanja društvenih uloga. Roditelji koji sudjeluju u igri i verbalno je obogaćuju dodatno potiču razvoj jezika.

Iako digitalni mediji mogu imati edukativnu vrijednost, pretjerana i pasivna izloženost ekranima može negativno utjecati na razvoj jezika. Aktivna interakcija s odraslima ne može se zamijeniti digitalnim sadržajem. Stoga je važno ograničiti vrijeme pred ekranima i poticati interaktivne aktivnosti.

Kako bi se poticao optimalan razvoj jezika, preporučuje se: svakodnevna verbalna interakcija s djetetom, korištenje bogatog i raznolikog rječnika, poticanje djeteta na izražavanje misli i osjećaja, redovito čitanje i pripovijedanje, uključivanje djeteta u razgovore o svakodnevnim situacijama i ograničavanje pasivnog korištenja digitalnih medija. Razvoj jezika u ranom djetinjstvu ključan je za cjelokupni razvoj djeteta i njegov kasniji uspjeh u obrazovanju i društvu. Obitelj ima nezamjenjivu ulogu u tom procesu kao primarna poticajna sredina. Kvalitetna komunikacija, emocionalna podrška i bogato jezično okruženje stvaraju temelje za uspješan razvoj jezičnih i komunikacijskih kompetencija. Ulaganje u rani jezični razvoj predstavlja ulaganje u budućnost djeteta i društva u cjelini.

PRIMJERI JEZIČNIH IGARA KOD KUĆE

SLUŠAJ I OTKRIJ NEOBIČNO

Dijete sluša rečenicu, otkriva što je neobično. Zatim je pokušava pravilno izgovoriti.

Primjeri rečenica:

- Zid je na muhi.
- Mačka laje.
- Pas mijauče.
- Nebo leti zrakoplovom.
- Vaza je u cvijeću.
- Noga je na čarapi.

IGRA RIJEČIMA – RECI SUPROTNO

Roditelj izgovori riječ i dobaci djetetu loptu, kad dijete uhvati loptu, izgovara riječ suprotnog značenja. Ako dijete nije odgovorio odnosno pronašao odgovarajuću riječ, dobacuje loptu drugom. Kad dijete odgovori, on zadaje riječ na koju treba odgovoriti „suprotnom“ riječi.

Primjeri riječi:

- dan – noć, prijatelj – neprijatelj, ljeto – zima, hladan – vruć, čist – prljav, tanak – debeo, mokar – suh, visoko – nisko, usko – široko.

RIJEČI – NEPRIJATELJI

Roditelj započinje rečenicu, a dijete je treba dovršiti dopunjavanjem riječi suprotnog značenja.

Primjeri:

- Kamen je tvrd, a jastuk je...
- Sladoled je hladan, a juha je...
- Zec trči brzo, a puž puže...
- Limun je kiseo, a šećer je...

Marko Lokner, mag. prim. educ.

(član Upravnog vijeća DV Petrinjčica i
učitelj mentor u OŠ Dragutina Tadijanovića Petrinja)

ZIDOVI KOJI SU DESETLJEĆIMA PAMTILI STROGE ŠKOLSKE DISCIPLINE, DJEČJI ŽAMOR POD VELIKIM ODMORIMA I ZVUK KREDE PO PLOČI, DANAS PRIČAJU POSVE NOVU PRIČU.

NEKADAŠNJA OSNOVNA ŠKOLA, TEŠKO RANJENA U RAZORNOM POTRESU, DOŽIVJELA JE POTPUNU PREOBRAZBU. NAKON TEMELJITE I PAŽLJIVE OBNOVE, OVA POVIJESNA LJEPOTICA PONOVO JE OTVORILA SVOJA VRATA GRAĐANIMA, ALI S POTPUNO NOVOM SVRHOM. POSTALA JE ZAJEDNIČKI DOM GRADSKJE KNJIŽNICE I GLAZBENE ŠKOLE, ALI I PROSTOR NAMIJENJEN RADU UDRUGA IZ PODRUČJA KULTURE.

PROLAZEĆI OVIM OBNOVLJENIM PROSTORIMA, TEŠKO JE ZAABIĆI SNAŽAN OSJEĆAJ OBITELJSKIH USPOMENA. EVO, DANAS SU I NEKI "JEŽIĆI" S PONOSOM UZVIKIVALI:"U OVU ŠKOLU JE IŠAO I MOJ TATA!" TA REČENICA KOJA SPAJA PROŠLOST I SADAŠNJOST, NAJBOLJE POKAZUJE KOLIKO JE OVA ZGRADA UTKANA U IDENTITET LOKALNIH OBITELJI. TAMO GDJE SE NEKAD UČILA MATEMATIKA I POVIJEST, SADA SE TIHO LISTAJU STRANICE NAJNOVIJIH ROMANA.

DOK STARA, ALI NOVA, ZGRADA ČUVA ŠARM PROŠLOSTI OPLEMENJEN KULTUROM, OSNOVNA JE ŠKOLA DOBILA SVOJ ZASLUŽENI, MODERNI NASTAVAK. NASTAVA SE ZA OSNOVNOŠKOLCE VIŠE NE ODVIJA U OVIM POVIJESNIM PROSTORIMA, VEĆ DOSLOVNO PREKO PUTA, U NEPOSREDNOJ BLIZINI. NA PROSTORU, GDJE JE NEKADA STAJALA STARA TVORNICI GAVRILOVIĆ, NIKNULA JE POTPUNO NOVA, MODERNA OSNOVNA ŠKOLA.

I TAKO JE OVAJ DIO GRADA POSTAO DINAMIČNO SREDIŠTE MLADOSTI, ZNANJA I UMJETNOSTI KOJE USPJEŠNO POVEZUJE BOGATU TRADICIJU I POGLED U SVJETLIJU BUDUĆNOST.

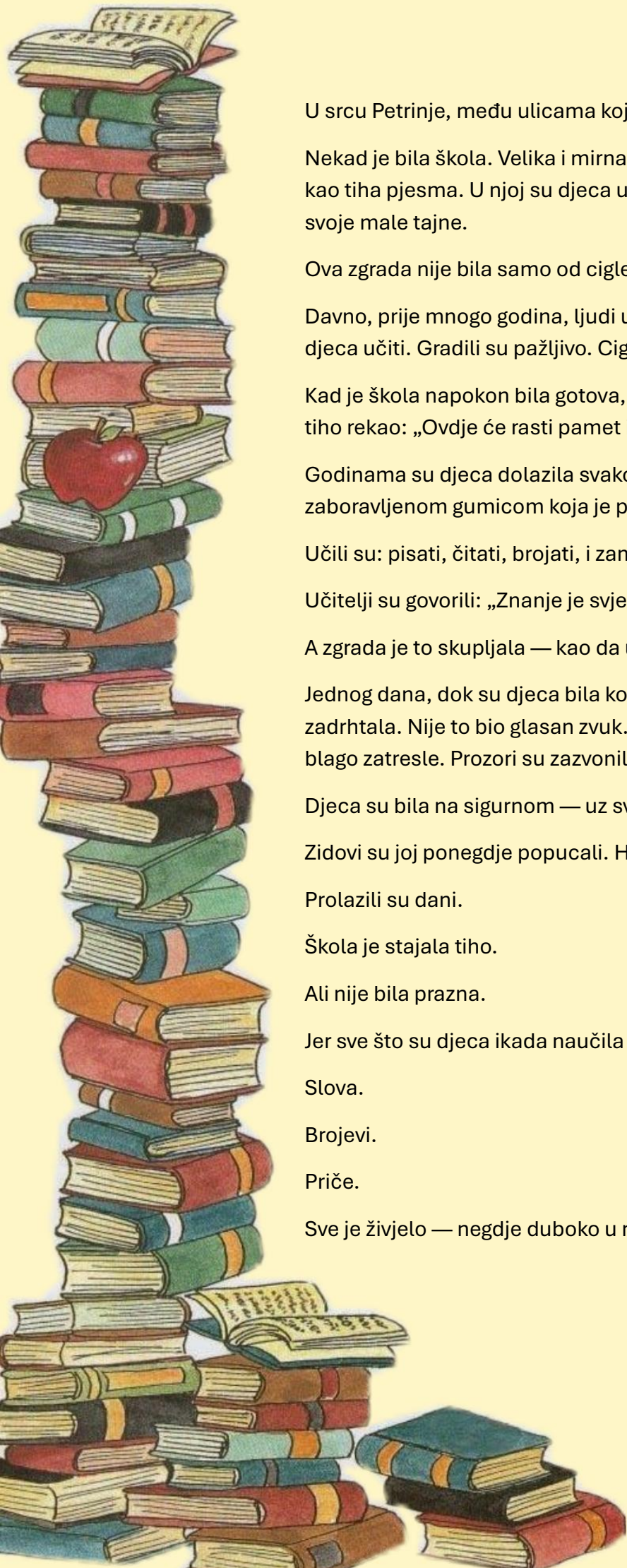

Tajna škole koja čuva priče

Nová priča naše tete Katarine

U srcu Petrinje, među ulicama koje pamte dječje korake, stoji jedna stara zgrada. Nekad je bila škola. Velika i mirna, s visokim prozorima kroz koje je svjetlo ulazilo kao tiha pjesma. U njoj su djeca učila slova, brojeve, crtala, smijala se i šaptala svoje male tajne.

Ova zgrada nije bila samo od cigle. Bila je puna znanja. I svo ga je pamtila.

Davno, prije mnogo godina, ljudi u Petrinji odlučili su sagraditi mjesto gdje će djeca učiti. Gradili su pažljivo. Ciglu po ciglu. Prozor po prozor.

Kad je škola napokon bila gotova, jedan stari majstor zastao je, pogledao zgradu i tiho rekao: „Ovdje će rasti pamet i snovi.“ Zgrada je to čula. I zapamtila.

Godinama su djeca dolazila svakog jutra. S torbama, bilježnicama i ponekom zaboravljenom gumicom koja je prijatelju upala baš u njihovu torbu.

Učili su: pisati, čitati, brojati, i zamišljati svijet veći od ulice u kojoj žive.

Učitelji su govorili: „Znanje je svjetlo.“

A zgrada je to skupljala — kao da u sebi pali stotine malih, toplih svjetala.

Jednog dana, dok su djeca bila kod kuće, u svojim sobama, zemlja je lagano zadrhtala. Nije to bio glasan zvuk. Više kao duboko, tiho pomicanje. Kuće su se blago zatresle. Prozori su zazvonili.

Djeca su bila na sigurnom — uz svoje obitelji. Ali škola je ostala sama.

Zidovi su joj ponegdje popucali. Hodnici su utihnuli. I više nije bilo koraka.

Prolazili su dani.

Škola je stajala tiho.

Ali nije bila prazna.

Jer sve što su djeca ikada naučila još je bilo unutra.

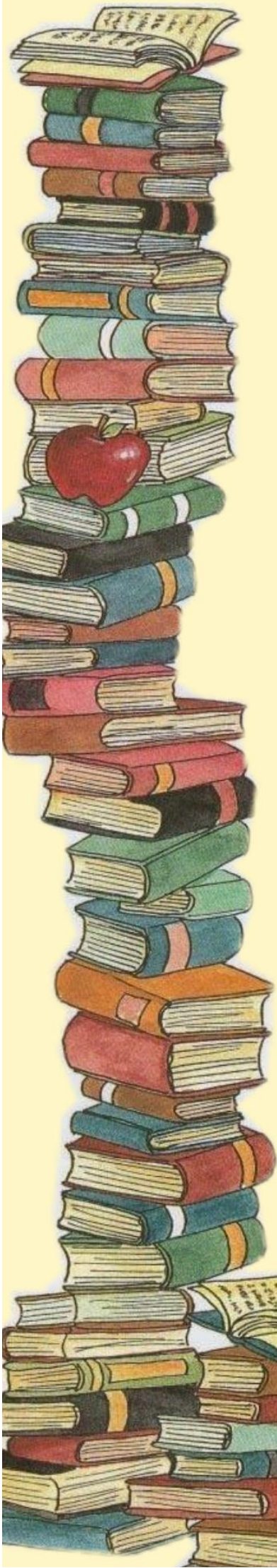
Slova.

Brojevi.

Priče.

Sve je živjelo — negdje duboko u njezinim zidovima.

Jednog popodneva, kad se Zemlja smirila i kad su se ljudi naučili živjeti u istom, a drugačijem gradu, djevojčica Mara šetala je pokraj stare škole. Zastala je. Nije znala zašto. Ali činilo joj se da je netko tiho zove.

Prišla je bliže. Vrata su bila malo odškrinuta. Polako je ušla. Unutra je bilo tiho. Ali ne i prazno.

Na jednoj polici, jedna knjiga se — pomaknula. Mara je trepnula. Knjiga je skliznula... i lagano krenula dalje. Ne brzo. Nego smireno, kao da zna kamo ide. Zastala bi, otvorila se — pa opet zatvorila. Kao da govori: „Pođi za mnom.“

I Mara je krenula.

Knjiga ju je vodila kroz hodnike. Škole. Iste, a drugačije. Svaki put kad bi se otvorila —

dogodilo bi se nešto tiho i čudesno. U jednoj učionici, klupe su se na trenutak napunile djecom. Čuo se smijeh. U drugoj, učitelj je pisao kredom po ploči: „A... B... C...“ U trećoj, djeca su brojala: „Jedan... dva... tri...“

Kao da škola — pamti naglas. Kroz žive prizore...

Knjiga je stala u velikoj učionici. Polako se otvorila. Stranice su lagano zasjale. Na njima su bila slova, brojevi i crteži. Ali i nešto više.

Toplina.

Mara je tiho šapnula: „Pa ti čuvaš sve...“ Knjiga se polako zatvorila. Kao da je odgovorila: „Da.“

Mara je sjela na pod. Uzela knjigu. Počela čitati naglas. Isprva tiho. Zatim malo glasnije. Škola je slušala.

I više nije bila sama.

Jer znanje nije bilo samo spremjeno. Ponovno je živjelo.

Sljedeći dan, Mara je dovela prijatelje. Pa još djece. Sjeli su zajedno. Čitali. Crtali. Pitali. Slušali. Škola je ponovno bila puna glasova. Možda ne kao nekad. Ali dovoljno.

U Petrinji se kaže da neke zgrade ne prestaju biti ono što jesu. One samo pronadu novi način.

Tako i ova stara petrinjska dama- stara škola nije prestala učiti djecu.

Samo sada — čuva znanje i dijeli ga s onima koji žele slušati.

A ako ikada prođeš pokraj te stare škole i učini ti se da se neka knjiga malo pomaknula... nemoj se iznenaditi. Možda samo traži sljedećeg malog čuvara znanja.

Priču nam je teta Katarina pročitala u Centru za mlade Laura, a nakon čitanja priče je kao i uvijek uslijedila radionica.

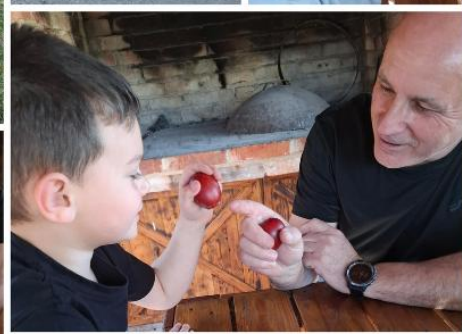
SRETAN USKRS!

*Na stranicama koje slijede vidjet
ćete kako su naši Težići proveli*

Uskrs....

*Na ovim fotografijama vidi se prava bit Uskrsa,
ali i svih blagdana
- da ih provedete u skrivilju obitelji!*

**IZREKE,
UZREČICE,
POSLOVICE...**

**AKO LAŽE KOZA,
NE LAŽE ROG**

Dorian: "Koze ne lažu, samo
djeca i malo veliki lažu."

David P.: "Bog je dobrim
ljudima dao dobar strah, a
zločestima onaj da se
prepadnu."

**DOBAR JE STRAH
KOME GA JE BOG
DAO**

**BLEJI K'O TELE U
ŠARENA VRATA**

Bojan: "To je kada ja plačem, a
seka mi se ruga pred vratima."

Vito S.: "Čisto je zdravo."

**ČISTOĆA JE POLA
ZDRAVLJA**

**BJEŽ'TE DJECA S
PUTA IDE BABA
LJUTA**

Toma: "Kad napraviš neku
glupost i naljutiš babu."

Niko: "Pa ja bi rekao da ptica
dobro leti, a pile pada."

**TKO VISOKO LETI,
NISKO PADA**

**IZ MIRE TRI
VRAGA VIRE**

David P.: " Čovjek koji se zove
Miro i iz njegove kuće vire tri
vraga, mala kao miševi."

Toma: "Kad to radiš, curi ti krv
iz usta."

**DRŽI JEZIK ZA
ZUBIMA**

**BEZ MUKE NEMA
NAUKE**

Niko: "To je kad nekom
čovjeku nikad nije muka."

Dorian: "Kad trčiš, ali smotano,
kao da ne vidiš."

**IDE K'O MUHA
BEZ GLAVE**

**IMA JEZIK KAO
KRAVA REP**

Vito S.: "To kada imaš jezik na
guzi, a rep u ustima."

Niko: "Kada ima rupa na
zvučnik i kada ti ubaciš pare
on počne svirati."

**KOLIKO PARA,
TOLIKO MUZIKE**

ISPECI PA RECI

David P.: "Prvo pečeš pa onda rečeš."

Niko: "Kada je ogromna rana pa staviš neku travu."

Toma: "Ne neku travu, nego ljutu! Znači da je u travi zmija."

David P.: "Za ljutu ranu ništa ne pomaže."

NA LJUTU RANU LJUTU TRAVU

RADI I PETKOM I SVETKOM

Bojan: "To moj tata vozi bager cijeli dan."

Niko: "To je kada jedno uho viri, jer je klempavo."

NA JEDNO UHO UNUTRA, NA DRUGO VAN

**SVETA KATA,
SNIJEG ZA VRATA**

David P.: "Znači da dok neka
Kata, koja je sveta, putuje
autom i dok ona putuje iza nje
pada snijeg."

Tessa: "Kada pojedem sve kolače i više
ih nema."

Niko: "Da, ali ako je baba kuharica."

**PROŠLA BABA S
KOLAČIMA**

**TKO NEMA U GLAVI
IMA U NOGAMA**

David P.: "To je neki poseban
kojem mozak nije u glavi, već
u nogama."

Niko: "Onaj koji ne voli luk."

**NITI LUK JEO, NITI
LUK MIRISAO**

**ZNAM TE PUŠKO
DOK SI PIŠTOLJ
BILA**

David P.: "Znači da je puška
prvo pištolj."

Dorian: "Moj brat je zadnji! Znači
najmlađi se najslade smiju."

**TKO SE ZADNJI
SMIJE, NAJSLAĐE
SE SMIJE**

**ŽIVI K'O BUBREG U
LOJU**

David P.: "Znači da je sam svoj
gazda."

*I, šta kažete na naše
male filozofe?*

**DAN
PLANETE
ZEMLJE**

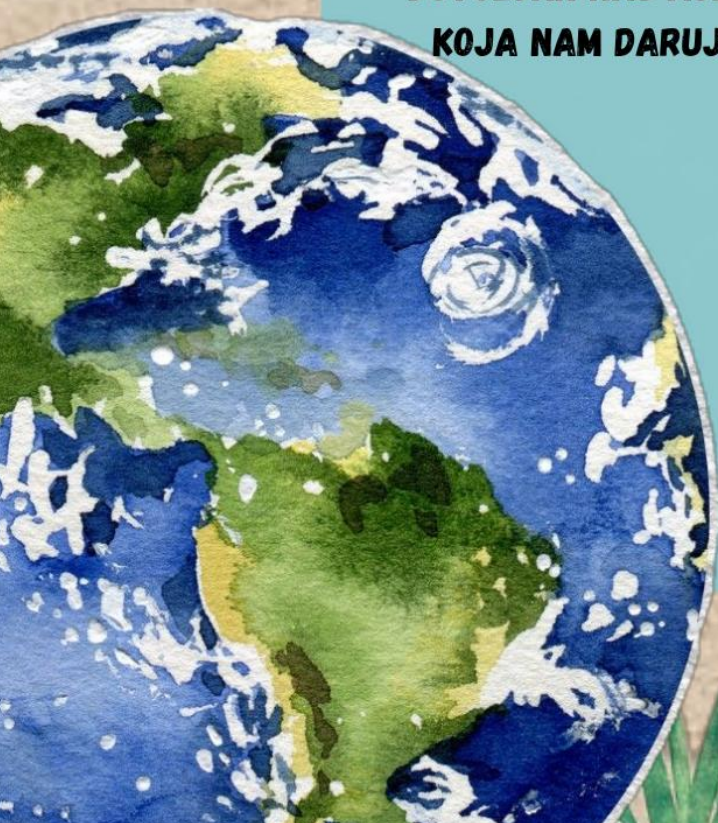

EVO NAS TAMO GDJE SE PRIČAJU NAJBOLJE PRIČE, U CENTRU ZA MLADE "LAURA". TO JE PRIČA O PLANETIMA NAŠEG SUNČEVA SUSTAVA I POSEBNOSTI NAŠEG PLANETA ZEMLJE, A ISPRIČAO JU JE PROF. MARIN ČAKARIĆ.

SAZNALI SMO KOJI JE PLANET NAJBLIŽI SUNCU, KOJI PLANET IMA PRSTEN, KOJI JE PLANET CRVENE BOJE I KAKO SE SVI PLANETI VRTE OKO SUNCA. NAJVEĆE UZBUĐENJE ZAVLADALO JE KADA NAS JE PROF. MARIN POZVAO DA GLEDAMO KROZ TELESKOP. TELESKOP IMA POSEBNU OPREMU ZA GLEDANJE SUNCA, A DOK SMO PROMATRALI SUNCE, UOČILI SMO I SUNČEVU PJEGU.

PRIČA SE NASTAVILA O HRABRIM ASTRONAUTIMA I OPREMI KOJA IM JE POTREBNA ZA BORAVAK U SVEMIRU. PITANJA O KACIGAMA, TEŠKIM ODIJELIMA I RAKETAMA NIZALA SU SE JEDNO ZA DRUGIM, OTKRIVAJUĆI PRAVU DJEČJU ZNATIŽELJU.

SA SVIM DOBIVENIM INFORMACIJAMA, "JEŽIĆI" ZAKLJUČUJU: NEKA JUPITER ZADRŽI SVOJE OLUJE, A SATURN SVOJ PRSTEN, NAMA JE DOVOLJAN NAŠ MJESEC KOJI NAS VJERNO PRATI I OVA NAŠA KLIMA KOJA NAM DARUJE CVIJEĆE, KIŠU I SUNCE. MI NAŠ PLANET NE BI MIJENJALI ZA CIJELI SVEMIR!

Kvala Stričekku Marinku

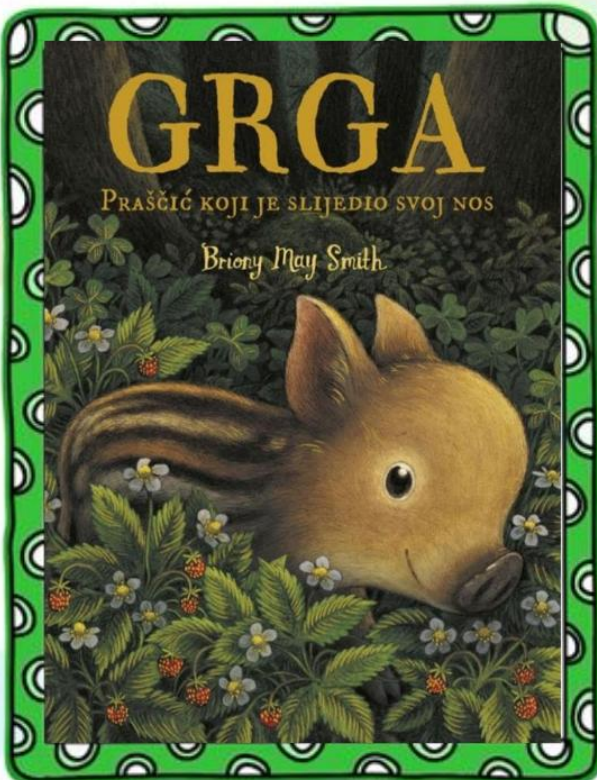
Crtež mjeseca

EMA KRSNIK, *Planeta Zemlja*

LITERATURA ZA RODITELJE

Ova knjiga, hvaljena od roditelja i stručnjaka diljem svijeta, nudi praktičan i razuman pristup koji čini odnose s djecom manje stresnima i potpunijima. Autorice dijele najnovije uvide i savjete temeljene na godinama povratnih informacija, ilustrirane zabavnim stripovima koji pokazuju metode u praksi. Naučit ćete kako se nositi s djetetovim negativnim osjećajima, frustracijom i drugim uobičajenim problemima.

Topla i dražesna priča o osamostaljivanju i prvim prijateljstvima, uz prekrasne ilustracije.

Poučna slikovnica o dječaku Janu koji zaokupljen ekranima i igricama, ne primjećuje kako mu prolazi dan. Kroz priču i ilustracije, slikovnica potiče djecu na razmišljanje o svakodnevicu, protoku vremena i važnosti živog iskustva, igre i druženja u stvarnom svijetu. Knjiga je namijenjena djeci predškolskog i ranog školskog uzrasta.

Dječji vrtić Petrinjčica

Mišana Dujnića 25, Petrinja

UREDNIŠTVO:

IVANA BERIŠA,
odgojiteljica

MARTINA PENTEK,
odgojiteljica

MARIJA LEKO,
pedagoginja

IZVORI

[Prva osnovna škola - knjižnica]

1. Rizmaul, I. (2008.) *Spomenica Prve osnovne škole Petrinja*. Petrinja: Prva osnovna škola Petrinja
2. Rizmaul, I. (2003.) *Blagdan i svagda petrinjski*. Petrinja: Ogranak Matice hrvatske u Petrinji

FOTOGRAFIJE

Sve fotografirana djeca imaju suglasnosti potpisane od strane roditelja.

Fotografije i slike povezane s dizajnom stranica preuzete su s platforme Pinterest i Canva te nisu zaštićene autorskim pravima. Dostupno na: <https://www.pinterest.com/> i <https://www.canva.com/>.